

Za dávných dob totiž nebyla naše přirozenost taková, jako je nyní, nýbrž jinačí. Za prvé bylo trojí pohlaví lidí, ne jako je nyní dvojí, mužské a ženské, nýbrž ještě k tomu bylo třetí, složené z těchto obou, z něhož nyní zbývá jen jméno, ale ono samo vymizelo; bylo totiž tehdy jedno pohlaví androgynů, co do podoby i jména složené z obého pohlaví, mužského a ženského; ale to je nyní pouhé jméno, kterého se užívá ve smyslu hanlivém. Dále byl tvar každého člověka zcela válcovitý, s oblými zády i boky; člověk měl čtyři ruce a právě tolik i nohou a dva obličejy na okrouhlém krku, ve všem stejné; hlavu pak u těchto obou obličejů, obrácených v opačné strany, jednu a čtyři uši; dále měl dvoje pohlavní ústroje a obdobně i všechno ostatní. Chodil jednak zpřímá jako my, na kteroukoli stranu chtěl, ale když se dal do rychlého běhu, tu jako když akrobati dělají kruhové přemety i s nohama rovně nataženými, rychle se kutálel, odrážej se osmi končetinami, které tehdy měl. Trojí pohlaví takového způsobu bylo proto, že mužské pocházelo původně od slunce, ženské od země a to, které bylo složeno z obou, od měsíce, poněvadž i měsíc má něco společného s oběma; a kulatí byli ti tvorové sami i jejich chůze se děla v kruzích, poněvadž byli podobni svým rodičům. Byli hrozní svou mohutností a silou a zpupnou měli mysl, i odvážili se učiniti útok na bohy; co vypravuje Homér o Efialtovi a Ótovi, to platí o nich, že se pokoušeli vystoupiti na nebesa, aby napadli bohy. Tu se radili Zeus a ostatní bozi, co s nimi učiniti, a byli na rozpacích; neboť ani je nemohli pobíti a jako Giganty docela zahladiti jejich pokolení blesky — vždyť to by bylo zničení všech poct a obětí, přinášených jim od lidí —, ani je nemohli nechat v takové bujnosti. Konečně Zeus rozmysliv se pravil: „Zdá se mi, že jsem našel prostředek, jak by lidé zůstali, a přece odložili svou nevázanost, a to tak, že by se stali slabšími. Nyní totiž rozetnu každé- ho z nich ve dvě a hned budou jednak slabší, jednak nám užitečnější, protože se zvětší jejich počet; a budou chodit rovně po dvou nohách. A jestliže se ještě budou zdát příliš bujní a nebudou chtít žít v pokoji, opět je rozetnu ve dvě, takže budou choditi, poskakující jen na jedné noze.“ Po této řeči rozkrajoval lidi ve dvě, jako se rozkrajují oskeruše k nakládání nebo jako se krájí vejce vlasem; a koho rozkrojil, kázal Apollónovi Otočiti každému obličej a zbylou polovici šíje na stranu řezu, aby byl člověk skromnější, dívaje se na své rozpůlení, a také jinak všechno léčiti. A ten každému otáčel obličej, a stahuje odevšad kůži na tu část těla, která se nyní jmenuje břicho, jako se dělá se sdrhovacími vaky, svazoval ji v jediný uzel, kterému říkají pupek. A Četné vrásky většinou uhladil a také hrud' upravil nějakým takovým nástrojem, jakým obuvníci uhlazují na kopytě záhyby kůže; jen něco málo jich nechal, ty, které jsou právě na bříse kolem pupku, na památku toho, co se kdysi dávno s člověkem stalo. Když tedy původní těla byla rozřata na dvě, toužila každá polovice po své polovici, scházely se, objímaly se rukama i splétaly se k sobě vespolek, toužíce spolu srůsti, a přitom umíraly hladem i jinými následky nečinnosti, poněvadž neměly chuti k žádné práci jedna bez druhé. A kdykoli některá z polovic zemřela a druhá zůstala naživu, ta, která zůstala, hledala jinou polovici a k té se přivíjela, ať našla polovici původní celé ženy — kterou nyní nazýváme ženou —, ať muže; a tak hynuly. Tu Zeus, smilovav se nad nimi, pomůže jim jiným způsobem a přeloží jejich pohlavní ústroje dopředu — neboť až dotud i ty měly vně a semene nekládaly do svých těl vespolek, ani c z nich nerodily, nýbrž do země, jako cikády —, přeložil tedy jejich pohlavní ústroje takto dopředu a zařídil skrze ně rozplozování v lidech navzájem, skrze ústroj mužský v ženském, za tím účelem, aby při spojení muže s ženou plodily, a vznikalo tak .potomstvo; pakli by se setkal muž s mužem, aby aspoň nastávalo nasycení z toho styku a uklidnění a aby se obraceli ke svým pracím a starali se též o ostatní potřeby života. Jest tedy c již od tak dávné doby lidem vrozena láska, spojovatelka staré přirozenosti, která se snaží učinit jedno z dvou a lidskou přirozenost uzdravit.